

Gökhan Yetim

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.5.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Gökhan Yetim (1984-)

kütahyanın ıssız bir dağ köyünde dünyaya mrehaba dedi.ilk öğrenimini köyünde,orta öğreniminin bir bölümünü kütahyada kalan bölümünü ise emette tamamladı.

Affet Beni

yürüdüğün yollara toprak olamadım
olamadım toprağına düşen yağmur tanesi
öyle bi sevdimki serseri kalbimle seni
affet beni

karanlık gecelerine yıldızın olacaktım
gonca gülüm affet beni
gününe güneş olup doğacaktım
gonca gülüm affet beni

şimdi senden çok uzaktayım
çözümsüz bir tuzaktayım
hasretinle yanmaktayım
affet beni sana yalvarmaktayım

affet beni yıldız gözlüm
şiiir sözlüm nazlı yüzlüm
affet beni asil soylum
melek huylum fidan boylum
gonca gülüm affet beni

Gökhan Yetim

Ben Seni Nasıl Unuturum

ben seni nasıl unuturum, bulutlar üzerime çöker
yağmurlar kurşun olur yüreğimi bedenimden söker
tek başına yalnız kalırım dostlarım selamı keser
sokaktaki kemancı sensizliğin şarkısını söyler

ben seni nasıl unuturum, ateşler ruhumu yakar
bir kırlangıç alır ümitlerimi karlı tepelere atar
bir yağmur tanesi düşer sonra sonsuzluğa akar
bir yıldız kayar geceleyin günaydınlarımı çalar
ben seni nasıl unuturum, güneş zamansız batar

ben seni nasıl unuturum, kütahya beni barındırmaz ki
ben seni nasıl unuturum, anılar beni yaşatmaz ki
ben seni nasıl unuturum, acılar yakamı bırakmaz ki
ben seni nasıl unuturum, hiç bir aşk bir daha yaşanmaz ki

Gökhan Yetim

Beni şair yapan sendin

beni şair yapan sendin
ilk şiirlerimi sana yazdım
en güzel şarkıların nakaratlarını
sana mırıldandım

mehtaplı bahar akşamlarında
balkonunun karşısına oturdum
sana binlerce seranat okdum
lakin sen habersizce
o yumuşak yatağanda uyudun
beni şair yapan sendin

bir şiir yarışmasına girecektim
ankaraya faks çektim
nazım hikmet gibi
bende resmileşecektim

onca gece uykusuz kalmış
en güzel şiirlerimi sana yazmıştım
çoğunu çöpe atmış
nihayetinde bir avuç gözyaşı akıtmıştım
beni şair yapan sendin
[13.04.2005]

Gökhan Yetim

Bilmiyorsun ey sevgili

üşüyüpte titrediğim çoğu zaman
güneşle dogardın ayazlı sabahlarıma
şimdi sen yoksun bir derdim var yaman
bilmiyorsun ey sevgili,aklar düştü saçlarıma

ümit çiçeğimdin benim yıllar öncesi
açardın umutsuzluğa kapıldığım günlerde
kutsal bir zerredir aşk kelimesi
bilmiyorsun ey sevgili,vardır özlem şiirlerde

yolcudur umutlarım meçhul yollara
sürükler ardından gölge gibi apansız
hapsettin kendini puslu hatıralara
bilmiyorsun ey sevgili,anılar çok acımasız

yaşamak bir fiil şimdi tek amacım
alıştırmak gönlü sensizliğe yavaşça
seni unutmak benim büyük tek acım
bilmiyorsun ey sevgili,geçer yıllar usulca

Gökhan Yetim

Bir Başıma Bıraktı

sitemler sır oldu düştü dilimden
acılar gölgem gibi koştu peşimden
sormayın neler çektim o yar elinden
söyleyin dostlarım oldu mu şimdi

umutlarım savruldu sevincim yandı
felek zamansız gelip kapımı çaldı
sevgiliyle yaşadığım çok güzel andı
söyleyin dostlarım oldu mu şimdi

bu acı isyanım yollara şimdi
sevdiğimi elimden aldı vermedi geri
sevgilide buna bir şey demedi
söyleyin dostlarım oldu mu şimdi

Gökhan Yetim

Bir Canım

bendim o geçenlerde arayıp
gizlice sesini dinleyen
nasıl dayanabilirim ki artık
bir canım hasret ateşinde eriyen

hayli zaman oldu yüzünü görmeyeli
avutmuyor artık beni resimler
sen çekip gittin gideli
bir gün olsun bırakmadı yakamı çileler

kaçıncı bahar geçiyor bilmiyorum
tutsak olalı o esrarlı aşkına
her akşam güneşle batıyorum da
bir daha doğamıyorum şarkını

Gökhan Yetim

Bulutlar Ağlasın

ben kalayım böyle sessizce
sen topla ne varsa bu aşka ait
ben nasıl olsa yaşarım kendimce
sen koş başka kollara git

çekilmez oldu artık senin aşkın
sen bambaşka bir bahardasın
durdur akmasın sahte göz yaşın
bırak da halimize bulutlar ağlasın

boşa kaç ettik biz bunca yolu
yorulduğumuzla kaldık öylce
hiç belli olmadı aşkın sağı solu
günlerimizi karartı sadece

Gökhan Yetim

Diyorum

hasreti diyorum nasıl bitireceğiz
sen yabancı kollardasın ben meçhul yollarda
buzları diyorum nasıl eriteceğiz
sen deniz kenarındasın ben karlı dağlarda

hani diyorum maziyi hatırlasak
yedi yapraklı papatya falını
bir köşede diyorum başbaşa kalsak
inan ki unuttururdum sana acını

boşuna diyorum ey yar boşuna
adım gibi eminim biliyorum
bu sözlerim gitmediyse hoşuna
duy beni halâ seni seviyorum

Gökhan Yetim

Gittin Yar

gittin yar
ardına bir defa bile bakmadan
gittin yar
bu zavallı halime hiç acımadan
gittin yar
nisan yağmurları bile yağmadan
gittin yar
şubat soğuşuna hiç aldırmadan

Gökhan Yetim

İsmi andıran

zerrelerim sensiz düştü toprađa bak bu hazan
ellerim seni durdurmak için ardından parçalanıp kaldı
hani insafsızca çekip gidişin vardıya
rüyalarım o günden sonra yetim kaldı
avutamıyorum gönlümü artık bir çocuk huysuzluğunda

sanki viran olmuş bir şehir bugün
en hüzzam bir anı ayaklanır içimde
nerdesin hangi yaban eldesin şimdi bilmem
ismini andıran kahrolası bir şarkı dilimde

çekip alamıyorum kendimi hasretin içinden tutsak kalmışım
o günden sonra her gece uykusuzluğa yatmışım
koparmasın diye elimden ellerini rabbime niyaz kılmışım

sen ey gecenin koynunda itreyen sabahım
ellerim kırılırdı da sana bu şiiri yazmasaydım
var olmasaydı da lisanlar sevgimi anlatmasaydım
ibret olsun diye keşke ben de o kenti yaksaydım
yaşayamıyorum seni sensiz bıktım artık
o gözlerinin hatrına bir an bir köşeden karşıma çık
resmin kalmıştı senden bana o da ortasından yırtık
umursamaz tavrından dolayı baharlarda sana dargın kırık
mevsimlerin en soğunda gel istersen kapım sonuna kadar açık

Gökhan Yetim

Ölüm Kadar Gerçeksin

kim sana hayalsin demiş
en az ölüm kadar gerçeksin
güzelliğini kim inkar etmiş
en az kütaya kadar güzelsin

Gökhan Yetim

Ölümüne Terk Et

bir sen vurdun beni
birde amansız bakışların
birde zamansız yakışların
ölümüne vurdun o zaman ölümüne terk et

bir sen ağlattın beni
birde amanlı şarkılar
birde hasret kokan şiirler
ölümüne ağlattın o zaman ölümüne terk et

bir sen yaktın beni
birde zehir damlası sözlerin
birde üzüm karası gözlerin
ölümüne yaktın o zaman ölümüne terk et

bir sen meçhule götürdün beni
birde cevapsız bıraktığın sorularım
birde yaktığın o umutlarım
ölümüne yok ettin o zaman ölümüne terk et

bir sen isyan ettirdin beni
birde gecelerime gelmeyen yıldızlar
birde zamansız kopan fırtınalar
ölümüne isyan ettirdin o zaman ölümüne terk et

bir tek seni sevmiştim
birde sana giden bütün yolları
birde seviyor diyen tüm papatya fallarını
ölümüne sevmedin o zaman ölümüne terk et

Gökhan Yetim

Ruhumda Acı Bir Telaş

bir ayrılık vakti Şimdi baŐladı
ruhumu acı bir acı bir telaş kapladı
giderken yar ardına nasıl bakmadı
söyleyin dostlarım oldu mu Şimdi

gözlerim doluydu ellerim titrek
o yardan ayrılmak istemeyerek
bir ateŐ misali yandı bu yürek
söyleyin dostlarım oldu mu Şimdi

artık hasretler üzerime çoŐarak gelir
acılalar adresi kalbimde bilir
o zaman bu yürek bi çare erir
söyleyin dostlarım oldu mu Şimdi

Gökhan Yetim

Sende Beni Asarsın

gözlerimin adresi olmuş sanki hayalin
her nereye baksam biraz sen varsın
ne vakit tutmaya çalışsam seni
bir kuş gibi kanatlanıp sende uçarsın

hangi dağın ardından gelir ki sesin
şimdi hangi kentte söyle kimlesin
beni unutmaya çalıştığın eminim kesin
semadaki yıldız gibi sende kayarsın

gözlerin ruhumun huzur ilacı
mahrumsam bedenimde başlar bir derin sancı
sanki bu sevda bir darağacı
sehbadaki mahkum gibi sende beni asarsın

Gökhan Yetim

Seni Sensiz Bırakırım

seni sensiz bırakırım en ummadığın anda
bir kuş yavrusu gibi yuvasız
bir gece yarısı gibi ıssız
ve bir serseri gibi evsiz barksız

seni sensiz bırakırım en ummadığın anda
bir denize fırlatırım yada koca bir ummana
bir gece yarısı yada bir seher anında
bir kuş gibi çırpınır umutların uykunda

bir taş gibi fırlatılırsın bir denizin ortasına
kuru bir yaprak gibi konarsın denizin dalgasına
bir kar tanesi gibi oturursun ateşin bağına
ufalanırsın sürüklenirsin erirsin yani sensiz kalırsın

umutsuz kalırsın zamanın koynunda
susuz kalırsın bir dere kenarında
yarınsız kalırsın hayatın tam ortasında
bensiz bıraktığın gibi kendini sensiz kalırsın

hissedersin uzak bir şehirde olduğunu
ve seni tek seven kişinin benim olduğunu
hissedersin dışarda yağın yağmuru çakan şimşekleri
buluşacağımız bir yerin var olduğunu

Gökhan Yetim

Sevda Vesilesi

Bu ne güzellik allah vergisi.
Mordağların nazlı menekşesi.
Hayatımın imtiyazlı gerekçesi.
Yaşatan hayat busesi,sevda vesilesi.

[13.04.2005]

Gökhan Yetim

Söyle Sevgili

hani beraberdik bir ömür boyu
söyle sevgili ne oldu bize
el ele yürüyecektik bu uzun yolu
söyle sevgili ne oldu bize

bizi yalnız mı bıraktı dostlarımız
nazar mı değdi yeminlerimize
yoksa kandırdı mı bizi umutlarımız
söyle sevgili ne oldu bize

Gökhan Yetim

Yanlış Yaptım

ismini en hazin şiirim
son dizesine yazdım
hayalini en karanlık sokağın
çıkmasına attım
hatrını bir çay bahçesinde
kahve fincanında bıraktım
sevmekle kalmadım sana taptım
ama yanlış yaptım

Gökhan Yetim

Zalim Şehir

Sen sanlı bir istanbulsun.
Bense zavallı bir mehmet.
Nasıl bana zulmedebiliyorsun.
Gel de biraz merhamet et.

Biliyorum senin fatihin tekti.
Ve fethin oldukça zor.
Sana hükmetmek için bu yürek.
Alev alev tutuşmuş yanıyor.

Gökhan Yetim